

— Ἀλήθεια ! εἶνε ἓνα φόρεμα τοῦ ἔκαμα στὸ θάνατο
τῆς Ἄννας, τῆς ἀνεψιάς τοῦ ἀνδρός
μου . . .

— Ὅχ τὸ ξαναφορέσης πλιά ;

— Δέν πιστεύω. Θεὸς νὰ φυ-
λάξῃ !

— Αἶ ! δὲν μοῦ τὸ οἶδεις ἐμένα,
καυμένη Κατίνα ; Στὴν ἡλικία μου,
πλέον, ἄλλο ἀπὸ μυχῶρα δὲ φοροῦν.

Ἡ Κατίνα ἐδέχθη. Ἐκείνη τὴν
ἐνηγκαλίσθη καὶ τὴν κατέκλυσε δι' ἀσπασμῶν.

Καὶ οὕτως ἡ νεκραναστηθεῖσα ἐξαδέλφη ἐφόρεσε τὸ
ἴδιόν τῆς πένθος !

[Κατὰ παράφρασιν]

ΗΡΩ ΧΑΡΙΚΛΕΟΥΣ

ΛΑΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Κακὴ πληγὴ γιατρεύεται
κακὸ ὄνομα σκοτώνει.

Γυναῖκα καὶ χειμωνικὸ
ἢ τύχη τὰ διαλέγει.

Εὐχὴ γονιῶν ἀγόραζε
καὶ στὸ βουνοῦ ἀνέβα.

Ἄλλου χτυπάει τὸ νερὸ
κι' ἄλλου βροντᾶ ὁ μῦλος.

Ἄργυρὸ τὸ μίλημα
μὰ χρυσὸ τὸ σῶπα.

Ἄναφτε τὸ λυχνάρι σου
πριχοῦ νὰ σ' εὐρῆ ἢ νύχτα.

Βάλ' το μάνταλο στὴ πόρτα
νὰ κοιμᾶσαι ξενοιασμένος.

Ἄρχοντιὰ χωρὶς τὸ ἔχει,
τύφλα του ὅπου τὴν ἔχει.

Ἐχει βάσανα ἢ ρόκα
ὡς ποῦ νὰ γεμίσ' τ' ἀδράχτι.

Ἡ ὁμόνοια φτιάνει σπιτε
κ' ἢ διχόνοια τὸ χαλάει.